

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/605/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812221086
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812221086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: I. C., bytom Y. XX/X, L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa Y., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L.. B., odporca a vedľajší účastník zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 970,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/17/2013-104 zo dňa 17. júla 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku IV. o náhrade trov odporcu a vo výroku V. o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 8,47 Eur na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 8,47 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v prvom výroku konanie zastavil. V druhom výroku rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 51,37 eur po právoplatnosti rozhodnutia. Vo štvrtom výroku navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 59,26 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a v treťom výroku navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 118,52 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, podaným prostredníctvom právneho zástupcu dňa 30.10.2012, domáhal proti odporcovi zaplatenia 970,58 eur s príslušenstvom. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 6Ro/334/2012-32 zo dňa 02.11.2012. Dňa 07.01.2013 vedľajší účastník na strane odporcu podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 118,52 eur za 2 právne úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 eur a režijný paušál 7,81 eur, odpor z 03.01.2013 51,45 eur a režijný paušál 7,81 eur. Dňa 09.01.2013 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka, totožné s odporom podaným dňa 07.01.2013. Dňa 30.04.2013 odporca podal prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania vo výške 177,78 eur za 3 právne úkony - prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur,

vyjadrenie z 08.01.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur, vyjadrenie z 21.03.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur. Na výsluchu konanom dňa 07.06.2013 sa odporca vyjadril, že so vstupom vedľajšieho účastníka súhlasí, pripája sa k námietke premlčania a k odporu podanému vedľajším účastníkom a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Podaním zo dňa 11.07.2013, doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom faxu dňa 12.07.2013 a doplneným dňa 17.07.2013, navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť, navrhuje konanie vo veci zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Navrhovateľ účinne zobral späť návrh v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, preto súd konanie s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. zastavil. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. navrhovateľ má nárok na vrátenie súdneho poplatku z návrhu (krátený o 6,63 eur) vo výške 51,37 eur, ktorý mu po právoplatnosti bude vyplatený Daňovým úradom Bratislava. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Návrh navrhovateľa nebol podaný dôvodne, a to s prihliadnutím ku vznesenej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka a odporcu. Pokiaľ by nedošlo ku späťvzatiu návrhu, bol by návrh ako nedôvodný zamietnutý. Navrhovateľ však svoj návrh vzal späť a z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník v konaní riadne hájil práva odporcu, na strane ktorého vystupuje, vo veci vzniesol námietku premlčania, odporca sa k vyjadreniu vedľajšieho účastníka pripojil. Súd mal za zrejmé, že u vedľajšieho účastníka a odporcu šlo o účelne vynaložené trovy konania, a preto súd navrhovateľovi uložil nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 118,52 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur, odpor z 03.01.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur) a odporcovi vo výške 59,26 eur (vyjadrenie z 21.03.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur), nakoľko odporca i vedľajší účastník boli v konaní zastúpení tým istým právnym zástupcom.

Proti tomuto uzneseniu, a to výrokom, ktorými bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 20,33 Eur. V súvislosti s priznaním náhrady trov konania odporcovi navrhovateľ uviedol, že do predmetného konania vstúpil dňa 12.11.2012 vedľajší účastník, zastúpený právnym zástupcom JUDr. Andrejom Cifrom. Vedľajší účastník dňa 03.01.2013 podal odpor proti platobnému rozkazu. Navrhovateľovi nie je známe, kedy si odporca zvolil svojho právneho zástupcu, avšak je zrejmé, že sa tak stalo až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník, zastúpený tým istým právnym zástupcom, keďže prvý úkon odporcu bol urobený až dňa 21.03.2013. Zastával názor, že vyjadrenia podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Nevidel dôvod na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia odporcu, keďže obsahovo rovnako sa už vyjadril vedľajší účastník, zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Úkony vykonané právnym zástupcom odporcu považoval len za účelové a absolútne popierajúce zásadu hospodárnosti konania. Navrhovateľ bol názoru, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. V súvislosti s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú

spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor, vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť. Zastával názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Navrhovateľ bol názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.

Vedľajší účastník a odporca vo svojom vyjadrení navrhli uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentáciou navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, ktorú považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Predmetom činnosti združenia je ochrana spotrebiteľov, ktorú napĺňa tým, že v súlade s platnými predpismi vstupuje na stranu spotrebiteľov na ich podporu do súdnych konaní. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie, zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si vedľajší účastník a odporca spolu uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia 33,54 eur, t.j. každý 16,77 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výrokoch o náhrade trov konania vo vzťahu k odporcovi a k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto ak

vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatať istiny v sume 970,58 eur s príslušenstvom. Podaním zo dňa 11.07.2013, doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom faxu dňa 12.07.2013 a doplneným dňa 17.07.2013, navrhovateľ vzal svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k odporcovi a k vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy odporcu a vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnil občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že nakoľko navrhovateľ svoj návrh vzal späť, z procesného hľadiska platí, že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a preto je navrhovateľ v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. povinný uhradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom) a písm. b/ (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej). Odvolací súd dodáva, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevidel ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

K námietke navrhovateľa, že nie je známe, kedy si odporca zvolil svojho právneho zástupcu a vyjadrenia odporcu, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že dňa 21.01.2013 udelil odporcu plnú moc a splnomocnil advokáta JUDr. Andreja Cifru na zastupovanie v predmetnom konaní. Odvolací súd v súvislosti so skutočnosťou, že odporca a vedľajší účastník sú právne zastúpení rovnakým právnym zástupcom, uvádza, že ustanovenie § 31a O.s.p. obsahuje výslovný zákaz zastupovania účastníka konania osobou, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného účastníka konania. Zákaz sa vzťahuje na zvoleného zástupcu, ako aj na zástupcu ustanoveného súdom. O rozpor záujmov ide najmä v prípade, ak zástupca je prepojený s protistranou, avšak táto skutočnosť nie je naplnená v predmetnom konaní. JUDr. Andrej Cifra ako právny zástupca zastupuje záujmy odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporu, pričom oba subjekty majú spoločný právny záujem na výsledku konania a stoja na jednej strane v konaní. Odvolací súd má za to, že úkony vykonané v súvislosti s právnym zastúpením odporcu i vedľajšieho účastníka boli úkonmi účelne vynaloženými na uplatňovanie a bránenie práva.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výrokoch o náhrade trov konania vo vzťahu k odporcovi a k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania 16,94 eur v jednej polovici, t.j. vo výške 8,47 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 177,78 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 18,26 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 9,13 eur za podanie vyjadrenia dňa 09.09.2013, režijný paušál 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,94 eur. Uvedenú náhradu trov konania žiadali odporca a vedľajší účastník priznať každý v jednej polovici, čo predstavuje 8,47 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.